

Cadının Dostu Baykuş

Jane MEADOW

Cadının Dostu Baykuş

Jane MEADOW

Fısıldayan Orman'ın kıyısındaki sıcacık bir kulübede Lila adında genç bir cadı yaşırdı. Sıcak kahverengi teni, iki kısa topuz yapılmış dağınık koyu mor saçları ve merakla dolu kocaman kehribar rengi gözleri vardı. Turkuaz sivri şapkasının ucu kıvrılmıştı ve elbisesi yıldız yamalarıyla kaplıydı. Lila, bütün kelimeleri okumadan bile yeni büyüler denemeyi çok severdi.

Lila'nın en iyi arkadaşı Oliver adında bilge bir baykuştur. Yumuşak gri ve krem tüyleri, kocaman yuvarlak altın rengi gözleri ve gagasına iştirilmiş küçük pirinç gözlükleri vardı. Oliver pencerenin yanındaki tüneğinde oturur ve her şeyi sakin bir sabırla izlerdi. Hiç acele etmez ve hiçbir ayrıntıyı kaçırmazdı. Lila çoğu zaman ona danışmayı unuturdu, ama o hep oradaydı.

Güneşli bir sabah Lila büyük kitabında yeni bir büyü buldu. Adı Işıltı-Filiz Büyüsü'ydü ve çiçekleri gökkuşağı renklerinde açtırması gerekiyordu. 'Bu çok kolay olacak!' dedi ve tepesinde yıldız olan tahta asasını kaptı. Oliver yavaşça gözlerini kırptı ve başını yana eğdi. 'Belki iki kere okumalısın,' diye usulca öttü. Ama Lila çoktan asasını sallıyordu.

Lila küçük bahçesinde durdu ve asasını boş bir saksıya doğrulttu. 'İşıltı-Filiz, aç ve parla!' diye bağırdı. Yüksek bir PAT sesi duyuldu ve mor bir duman bulutu yükseldi. Ama çiçekler yerine saksıdan çitin etrafını saran ve büyümekten bir türlü vazgeçmeyen düğüm düğüm sarmaşıklar fışkırdı. 'Olamaz!' diye haykırdı Lila. 'Bu hiç de doğru değil!'

Sarmaşıklar giderek daha hızlı büyüdü, kapıyı ve su tulumbasını sardı. Lila onları küçültmek için başka bir büyü denedi, ama sarmaşıklar daha da büyüdü. Durdurma büyüü denedi, ama sarmaşıklar sadece kıkırdayıp büyümeye devam etti. 'Bu bir sorun!' dedi, yanakları endişeyle pembeye dönmüştü. Oliver pencereden izliyordu, altın rengi gözleri kocaman ve yuvarlaktı.

Lila çizmesini yere vurdu. 'Daha fazla büyü kullanacağım!' dedi ve asasını deli gibi salladı. Ama sarmaşıklar daha da dolıştı ve şimdi kulübenin kapısına doğru sürünüyorlardı. Oliver aşağı uçu ve çit direğine kondu. 'Hoo,' dedi usulca. 'Belki daha fazla büyü cevap değildir.' Lila kaşlarını çatı. 'Başka ne var ki?' diye sordu, ama pek de dinlemiyordu.

Oliver pirinç gözlüklerini bir kanadıyla düzeltti ve sarmaşıklara dikkatle baktı. Köklerin yakınında küçük, parlak bir şey fark etti. 'Lila,' dedi, 'şuraya bak. Büyü kitabı yerde açık ve sayfa yanlış büyüye çevrilmiş.' Lila ona bir göz attı ama başını salladı. 'Hayır, hayır, doğru kelimeleri kullandım. Eminim.' Başka bir büyü denedi, ama hiçbir şey değişmedi.

Sarmaşıklar artık çatı kadar yüksekti ve bahçeye güneş ışığını engelliyorlardı. Lila çimenlere oturdu ve çenesini ellerine dayadı. 'Bunu düzeltemiyorum,' dedi üzgün bir sesle. 'Belki de iyi bir cadı değilimdir.' Oliver daha yakına zıpladı ve yanına oturdu. 'Sen iyi bir cadıydın,' dedi. 'Ama iyi cadılar bile bazen yardıma ihtiyaç duyar.'

Lila Oliver'a baktı. Yuvarlak altın rengi gözleri nazik ve sakindi. 'Sana daha önce söylemeye çalışmıştım,' dedi usulca. 'Kullandığın büyü dikenli sarmaşık yetiştirmek içindi, çiçekler için değil. İstedğin sayfadan önceki sayfada yazıyor.' Lila'nın kehribar rengi gözleri kocaman açıldı. 'Yani yanlış sayfayı mı okudum?' diye fısıldadı. Oliver başını salladı. 'Olur böyle şeyler. Ama artık biliyorsun.'

Lila biraz aptal hissetti. Büyüyü yapmaya o kadar hevesliydi ki Oliver'ın tavsiyesini dinlememişti. 'Dikkat etmediğim için özür dilerim,' dedi. 'Haklıydın.' Oliver gri ve krem tüylerini kabarttı. 'Özür dilemene gerek yok,' dedi. 'Sadece yeniden dene ve bu sefer büyüyü birlikte okuyalım.' Lila gülümsedi ve ön dişlerindeki boşluk göründü.

Lila büyü kitabını aldı ve doğru sayfayı açtı. Oliver kelimeleri onunla birlikte okudu, küçük kıvrık gagası sessizce kıpırdıyordu. 'Tamam,' dedi Lila derin bir nefes alarak. 'Yavaş ve net söyleyeceğim.' Asasını dolaşmış sarmaşıklara doğrulttu. 'Sarmaşık-Yok-Ol, küçül ve kaybol!' dedi. Sarmaşıklar titredi ve saksıya doğru geri çekilmeye başladı.

Birkaç dakika içinde bahçe yeniden temizdi. Sarmaşıklar kaybolmuştu ve saksı boş ve hazırды. Lila sevinçle zıpladı. 'İşe yaradı! İşe yaradı!' diye sevindi. Oliver mutlulukla öttü. 'Başardın,' dedi. 'Ve dinledin.' Lila ona usulca sarıldı. 'Bana karşı bu kadar sabırlı olduğun için teşekkür ederim,' dedi. 'Sen gelmiş geçmiş en iyi baykuş arkadaşsın.'

Sonra Lila Işıltı-Filiz Büyüsü'nü bir kez daha denedi ve her kelimeyi dikkatle takip etti. Bu sefer saksıdan gökkuşağının bütün renklerinde güzel çiçekler fışkırdı. Güneş ışığında ışıldayıp parladılar. 'Mükemmeller!' dedi Lila. Oliver başını salladı. 'İyi tavsiye dikkate değer,' dedi. 'Ve iyi dostlar her sorunu çözmeyi kolaylaştırır.' Lila bütün kalbiyle aynı fikirdeydi.

O günden sonra Lila büyülerini hep iki kere okudu ve yeni bir şey denemeden önce Oliver'a danıştı. Hevesli olmanın iyi olduğunu, ama dinlemenin daha da iyi olduğunu öğrendi. Bahçede çalışırken Oliver omzunda otururdu, pirinç gözlükleri güneşte parlardı. Birlikte küçük kulübeyi mutlu büyüler ve dostlukla dolu bir yer yaptılar.

Gökkuşağı çiçekleri bütün yaz boyunca açtı ve Lila öğrendiği dersi hiç unutmadı. Ne zaman bir büyü ters gitse, sakin kaldı ve bilge baykuşunu dinledi. Oliver da hep oradaydı, dikkatle izler ve basit tavsiyeler verirdi. Dostluğun her sorunu çözmeyi kolaylaştırdığını biliyorlardı.

Yani sen de bir gün yeni bir şey dener ve ters giderse, Lila ile Oliver'ı hatırla. İyi dostların tavsiyelerine kulak ver ve yeniden denemekten korkma. Biraz sabır ve bolca dostlukla en büyük sorunlar bile çözülebilir. İşte en güzel büyü de budur.